

for højt var rejst fra mine Partifællers Side af Hensyn til de Foretagender, Smaafolk vil sætte i Gang. Jeg tror ikke, der fra vor Side egentlig vil rejses saa mange Indvendinger imod at tage den Grænse, den højtærede Handelsminister har sat, nemlig de 10 000 Kr., men hvis der er nogen Interesser, der bliver gaaet for nær derved, skal jeg gerne være villig til en Forhandling derom.

Saa er der Bestemmelsen i § 4 om, at Aktier ikke maa udstedes til Underkurs. Det er en Bestemmelse, som fandtes i de tidligere Lovforslag, men som gik ud, da Aktieloven blev vedtaget i 1917, og herved forstaar jeg et Forbud mod det Forhold, der netop nu er kommet saa grelt frem under Retsforhandlingerne angaaende Internationale Assuranceselskab, at Bestyrelsesmedlemmerne tager Provision af de Aktier, de tegner for sig selv og for andre. Jeg ved imidlertid ikke, om det skal forstaas saaledes, at den almindelige Provision, der gives Finansinstitutter ved Tegningen, altid skal tages som en Overkurs, eller om denne Provision kan medregnes under de med Stiftelsen forbundne Omkostninger. Derpaa vil jeg gerne udbede mig den højtærede Ministers Svar.

Idet jeg er ved det Stykke i § 5 d., hvori der er Tale om Omkostningerne, vilde jeg mene det rimeligt, at der blev sat en vis Grænse for disse Omkostninger. Jeg tror, det adskillige Gange er kommet frem, at der ved Tegningen af Aktier er betalt en Kommission af op til 10 pCt., og jeg vilde finde det ganske forkasteligt, om dette kunde læsses over paa en Omkostningskonto.

Jeg vilde derefter gerne sige et Par Ord om § 5, Punkt i. Dette Punkt drejer sig om, at man, hvor der skal overtages en bestaaende Forretning eller bestemte Formuegenstande, skal opgives, paa hvilke Vilkaar, derunder for hvilket Vederlag, Selskabet stiftes, med Oplysning om Vurderingsgrundlaget. I det oprindelige Kommissionsforslag, der var udarbejdet i 1901, og ligesaa i det andet Kommissionsforslag, der udarbejdedes i 1909, var der overhovedet ikke stillet noget Krav med Hensyn til Opgivelsen af Værdien af de Forretninger eller andre Formuegenstande, der blev overtaget af et Aktieselskab. I „Social-Demokraten“ har vi lige siden dette første Kommissionsforslag af 1901 stillet det Krav til en Aktielov, at der skulde være Bestemmelser med Hensyn til Vurdering, og i det Hassing Jørgensen'ske

Forslag i 1913 kom der ogsaa for første Gang en Sætning om, at det skulde opgives, paa hvilke Vilkaar Overtagelsen fandt Sted, samt paa hvilket Grundlag Vurderingen var fastsat. I det Hage'ske Forslag var dette Udtryk rettet til, hvorledes Værdierne er ansat, og saaledes staaer det ogsaa i den gældende Lov. I det foreliggende Lovforslag staaer der altsaa, at der skal gives Oplysning om Vurderingsgrundlaget. Jeg formoder, at der ligger en Realitet bag disse forskellige Udtryk. Rækkevidden af dem er ikke helt gaaet op for mig. Men til dette Udtryk: „Vurderingsgrundlag“ er der i det foreliggende Lovforslag yderligere knyttet den Bestemmelse, at man skal angive Vederlagets Størrelse, og ligeledes skal man opgive, om Vederlaget ydes i Aktier, og hvem der skal have disse Aktier.

Der findes altsaa et lille Fremskridt paa dette Punkt. Men efter de Bemærkninger, jeg i Gaar gjorde om Overkapitaliseringen, vil den højtærede Handelsminister forstaa, at dette ikke kan være tilfredsstillende for mig, og jeg er saa lykkelig i denne Henseende at være i Overensstemmelse med den ærede Ordfører for Venstre. Netop i 1917 angreb den ærede Ordfører stærkt dette Udtryk i Loven som ganske betydningsløst. Han fremstillede det, som om det var til ingen Nytte, at der blev opgivet et Vurderingsgrundlag, idet Stifterne udmærket godt kunde drive det, vi senere kaldte for Kædehandel, med de Genstande, der skulde overtages. Stifterne kunde lade Genstandene gaa fra Haand til Haand, og saa kunde de ansætte dem til den sidste Pris. Og i denne Foreteelse, at Stifterne lader de overtagne Genstande gaa fra Haand til Haand, ligger netop Spiren til den Overkapitalisering, som har floreret saa stærkt.

Det, vi nu maa kræve med Hensyn til denne Paragraf, er, at ikke blot Vurderingsgrundlaget meddeles, men at der skaffes en vis Garanti for, at Værdierne virkelig er til Stede. Der findes jo baade Skyldvurderinger, og der findes Forretningernes tidligere Bøger, der er mange Maader, hvorpaa man kan udregne den virkelige Værdi af en saadan Forretning, som overtages, og i Lovforslaget er der netop ogsaa gjort Forskel mellem den almindelige Værdi i Handel og Vandel og den særlige Værdi, en Forretning kan have ved sin Kundekreds og paa anden Maade, idet der er en Bestemmelse om, at denne goodwill skal opføres særskilt i Regnskabet, samt at den skal afskrives.